

Пази благоразумно иманіе-то си, ал' избѣгай сребролюбіе-то, кое-то вкамѣнява сръдце-то, и осакатява умъ-тъ, избѣгай и расточителность-тъ, коіа-то може да тя докара до срамотно задлъгваніе и до непохвалны дѣла.

Да ся труди чловѣкъ за да умножи богатство-то си не е срамота, нѣ безъ гнусно лакомство, безъ неумѣренно беспокойство, безъ да забравіа, че истинный-тъ почетъ и истинно-то благополучіе не истичіа отъ богатство-то, а отъ благородно и чисто прѣдъ Бога и прѣдъ чловѣка сръдце.

Ако расте имотъ-тъ ти, да расте въ истъ мѣрѣ милостиніа-та ти. Богатство-то може да врьви наредъ со всички-ты добродѣтели; нѣ богатство и егоизмъ за едно, то е злодѣйство. Кой-то има много, длъженъ е да дава много. Нѣма на никъдѣ отбой отъ тѣхъ святъ длъжность.

Не врьштай отъ вратниъ-тъ си просякъ безъ милостиниъ, нѣ да не ся задоволишь само съ това. Най добра-та и най разумна-та милостиніа е да подканіашь сиромаси да ся прѣхранѣтъ съ по благороденъ начинъ, нежели съ просяніе; сирѣчь да давашь на всѣкый занаятъ, простъ или высокъ, работъ и хлѣбъ.

Мысли по нѣкогы, че може нѣкое ненадѣино обстоятелство да тя оголи отъ баштиниъ-тъ, та